

отъ благодаренія-та, кои-то приемятъ:

224. Неучени те лесно взематъ първосѣ-
далично-то мѣсто; но мудрите, кои-го знаятъ
благопристойность-та това не го чинатъ.

225. Време-то, кое-то ся радувашъ на въ-
тоя свѣтъ, по перво е отъ послѣдний часъ
на живота ти. Прочее прежде да достигне тоя
часъ, и ждидлявай време-то, кое-то имашъ за
да достигнешъ онова, кое-то ще да ти ся
случи послѣ, и не чекай да ся совершатъ вси-
те твои надежди, зашто-то тогда ще отидешъ
въ мѣсто-то, гдѣ-то ти са приготвили зли-то
двой дѣла.

226. Стига на одного старца немощь-та
на возрастъ-та му, и нека не ся мѣша въ
други попеченія.

227 Споредъ мнѣніе-то на челоуѣцы нѣ-
кои, живота е злополученъ безъ богатство; и
наука-та безъ достоинство-то (служба) не е
друго, освѣнъ едно собраніе отъ благочинны
словеса, кои-то нищо не ползуютъ,

228. Онова кое-то трѣба, да утѣшава
насъ, когда приеяме нѣкое велико безчестіе
е, че не ще да живѣеме вѣчно.

229. Безмѣрна-та ярость изгонва отъ
близо ти оныя, кои-то ти дохождатъ; и
безвременны-те милванія направятъ ги да за-